

عنوان مقاله:

رهیافتی بر مبانی نظری و منشاء اندیشه ها در طراحی شهری نمونه مورد مطالعه: خیابان سپه قزوین

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی امین - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

محمدجواد عابدی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

خیابان در ادبیات سنتی ایرانی، مفهوم خاص و منحصر بفرد خود را داشته و به معنای عام امروزی بکار نمی رفته است. خیابان به محوری مشجر در دو سمت با آبهای روان در هر سمت تلقی می شود که ابتدا و انتهای آن مشخص و بعضا دارای نشانه است. سیر اندیشه خیابان سپه قزوین که در روان پایتختی قزوین بنا شده، از طریق مطالعات اسناد و کتب توصیف شهر قزوین در زمان صفوی و همچنین توصیف ویژگی های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی کشور در عصر صفوی مورد بررسی قرار گرفته تا بتوان از این طریق به طرز تفکر شاه و درباریان از شهر ایده آل خود، رسید. در این پژوهش سعی بر آن شده تا با جمع آوری و تدقیق در منشاء شکل گیری اندیشه های شهرهای کهن خود، در جهت ثبت تاریخ و علم گامی برداشته شود. به نظر می رسد با توجه به اوضاع سیاسی و اقتصادی وقت، پادشاه صفوی نیاز خود را برای داشتن پایتختی باشکوه و نشانه قدرت کشور، به مهندسان و معماران خود، اعلام کرده و آنان نیز با توجه به تجربه موفق عملکردی خیابان در شهر هرات و ادغام آن با تئوری های موجود در باغ ایرانی و محور مستقیم آن، برای چگونگی ایجاد و کیفیت خیابان سپه استفاده کرده و آن را به شکل و عملکرد زمان خود رسانده اند.

کلمات کلیدی:

خیابان، صفویه، قزوین، باغ ایرانی، شکوه و جلال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484463>

